

- po pierwsze, procedura przewidziana w art. 84a ust. 3 tego rozporządzenia została wszczęta niezwłocznie, a właściwej instytucji wydającego państwa członkowskiego umożliwiono ponowne rozpatrzenie zasadności wydania wspomnianych zaświadczeń w świetle konkretnych dowodów przedstawionych przez właściwą instytucję przyjmującego państwa członkowskiego, które wskazują, że zaświadczenia te zostały uzyskane lub powołano się na nie w sposób noszący znamiona oszustwa, oraz
 - po drugie, właściwa instytucja wydającego państwa członkowskiego w rozsądnym terminie nie dokonała ponownego rozpatrzenia ani nie zajęła stanowiska w przedmiocie tych dowodów, ewentualnie unieważniając lub wycofując rozpatrywane zaświadczenia
- 2) Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia nr 574/72, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem nr 118/97, zmienionego rozporządzeniem nr 647/2005, i zasadę pierwszeństwa prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie – w przypadku gdy pracodawca został skazany w przyjmującym państwie członkowskim wyrokiem karnym opartym na prawomocnym stwierdzeniu oszustwa dokonanym z naruszeniem prawa Unii – zasądzeniu przez sąd cywilny tego państwa członkowskiego, który na mocy zasady prawa krajowego jest związany powagą rzeczy osądzonej przez sąd karny w postępowaniu cywilnym, od tego pracodawcy, wyłącznie ze względu na to skazanie wyrokiem karnym, odszkodowania na rzecz pracowników lub instytucji emerytalnej tego państwa członkowskiego, uszkodzonych tymże oszustwem.

(¹) Dz.U. C 283 z 28.8.2017.
Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 2 kwietnia 2020 r. – Komisja Europejska / Rzeczpospolita Polska; Komisja / Węgry; Komisja / Republika Czeska

(Sprawy połączone C-715/17, C-718/17 i C-719/17) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Decyzje (UE) 2015/1523 i (UE) 2015/1601 – Artykuł 5 ust. 2 i 4 – 11 każdej z tych decyzji – Środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Republiki Greckiej i Republiki Włoskiej – Nadzwyczajna sytuacja charakteryzująca się nagłym napływem obywateli państw trzecich na terytorium niektórych państw członkowskich – Relokacja tych obywateli na terytorium innych państw członkowskich – Procedura relokacji – Obowiązek regularnego podawania przez państwa członkowskie, nie rzadziej niż co trzy miesiące, liczby osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej, które można szybko relokować na ich terytorium – Pozostałe obowiązki w celu dokonania rzeczywistej relokacji – Interesy państw członkowskich związane z bezpieczeństwem narodowym lub porządkiem publicznym – Możliwość powołania się przez państwo członkowskie na art. 72 TFUE w celu odstąpienia od stosowania aktów prawa Unii o charakterze obligatoryjnym]

(2020/C 222/03)

Języki postępowania: czeski, węgierski i polski

Strony

(Sprawa C-715/17)

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Stobiecka-Kuik, G. Wils i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: E. Borawska-Kędziarska i B. Majczyna, pełnomocnicy)

Interwencji popierający Rzeczpospolitą Polską: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, J. Pavliš i A. Brabcová, pełnomocnicy), Węgry (przedstawiciel: Z. Fehér, pełnomocnik)

(Sprawa 718/17)

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Z. Malúšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry (przedstawiciele: Z. Fehér i G. Koós, pełnomocnicy)

Interwencji popierający Węgry: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, J. Pavliš i A. Brabcová, pełnomocnicy), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: E. Borawska-Kędzierska i B. Majczyna, pełnomocnicy)

(Sprawa 719/17)

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, J. Pavliš i A. Brabcová, pełnomocnicy)

Interwencji popierający Republikę Czeską: Węgry (przedstawiciel: Z. Fehér, pełnomocnik), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: E. Borawska-Kędzierska i B. Majczyna, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Sprawy C-715/17, C-718/17 i C-719/17 zostają połączone do celów wydania wyroku.
- 2) Nie podając regularnie, nie rzadziej niż co trzy miesiące, odpowiedniej liczby osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej, które można szybko relokować na jej terytorium, Rzeczpospolita Polska od dnia 16 marca 2016 r. uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyły na mocy art. 5 ust. 2 decyzji Rady (UE) 2015/1523 z dnia 14 września 2015 r. ustanawiającej środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji i art. 5 ust. 2 decyzji Rady (UE) 2015/1601 z dnia 22 września 2015 r. ustanawiającej środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji, a w konsekwencji pozostałym zobowiązaniom dotyczącym relokacji, które na niej ciążyły na mocy art. 5 ust. 4–11 każdej z tych dwóch decyzji.
- 3) Nie podając regularnie, nie rzadziej niż co trzy miesiące, odpowiedniej liczby osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej, które można szybko relokować na ich terytorium, Węgry od dnia 25 grudnia 2015 r. uchybiły zobowiązaniom, które na nich ciążyły na mocy art. 5 ust. 2 decyzji 2015/1601, a w konsekwencji pozostałym zobowiązaniom dotyczącym relokacji, które na nich ciążyły na mocy art. 5 ust. 4–11 tej decyzji.
- 4) Nie podając regularnie, nie rzadziej niż co trzy miesiące, odpowiedniej liczby osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej, które można szybko relokować na jej terytorium, Republika Czeska od dnia 13 sierpnia 2016 r. uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyły na mocy art. 5 ust. 2 decyzji 2015/1523 i art. 5 ust. 2 decyzji 2015/1601, a w konsekwencji pozostałym zobowiązaniom dotyczącym relokacji, które na niej ciążyły na mocy art. 5 ust. 4–11 każdej z tych dwóch decyzji.
- 5) Rzeczpospolita Polska pokrywa własne koszty w sprawach C-715/17, C-718/17 i C-719/17 oraz koszty poniesione przez Komisję w sprawie C-715/17.
- 6) Węgry pokrywają własne koszty w sprawach C-715/17, C-718/17 i C-719/17 oraz koszty poniesione przez Komisję w sprawie C-718/17.
- 7) Republika Czeska pokrywa własne koszty w sprawach C-715/17, C-718/17 i C-719/17 oraz koszty poniesione przez Komisję w sprawie C-719/17.

(¹) Dz.U. C 112 z 26.3.2018.